

то той ще знае скоро да създаде посрѣдствомъ своята работа безкрайно богатство.

Промѣненіето е прѣдметъ - тѣ и помисль - та на търговіята и вещественото свързваніе на общества, както вѣрата имъ е моралното свързваніе. Мы никогажъ не придобиваме, чтото нѣмаме съ щеніе, а съ срѣдство. Тѣй то срѣдство въ что състои? Въ срѣблото ще отговори нѣкой. Съгласни сме на това, нѣ пытаме, съ кое срѣдство дохожда срѣблото въ рѣцѣты на онизь, които искать да купять; не трѣба ли да сж го придобили отъ продажбата на едно друго произведеніе? Оный чловѣкъ, който иска да купи, трѣба да започне да продава, и той не може продаде друго освѣнь онова, что е изработилъ или онова, что сж изработили за него. Съ всякой начинъ то е съ произведенія, что мы купуваме онова, което други сж изработили.

Что трѣба да заключимъ отъ това? Ако е, че съ произведенія купуваме произведенія, всяко произведеніе ще намѣри толкъ по - много купувачы, колкото другыты произведенія ся умножать още повыше. Зачто у Влашко ся продава нынѣ повѣче стока отъ колкото прѣди 50 годинъ? зачтото искарвать повыше жито. Всичкыты нѣчта ся купувать едныты съ другыты. Явно е, че произведенія ся купувать съ произведенія, зато една лоша жьтва поврѣжда вситы продажбы. Даклемъ едно лоше лѣто, което е развалило житата и вината не е поврѣдило и срѣблото; обаче продажбата на рѣкодѣлныты произведенія ся докача завчась. Кога една вѣйка отъ майсторіята страда, и другыты страдать сжще тѣй; едно рѣкодѣліе, что успѣва, прави и другыты да вървать напрѣдъ.

Първото слѣдствіе, което може извади нѣкой отъ тая чиста истина е, че на всяко господарство, колкото по - многочислени сж производители и повыше умножены произведенія, толкъ повѣче купуваніята сж лесны, различни и много. Въ мѣстата, что произвождать много, само тамъ ся ражда веществото съ което чловѣкъ купува: то е *стойность-та*. Срѣблото изпълнява едно повторно мѣсто въ то двойно промѣненіе. Всякой слѣдъ като е продалъ онова, что е изработилъ, и купилъ е онова, что е трѣбвало да разнесе, то е явно, че чловѣкъ е платилъ всякогажъ произведенія съ произведенія.

Тукъ ся вижда, че всякой има ползж отъ благоденствіето на всичкыты, и что благоденствіето на нѣкоя майсторія е сгодна за благоденствіето на вситы другы. Единъ търговецъ може продаде тамъ най - много стока, дѣто е забыколенъ отъ хора, които добывать много, т. е. които произвождать много, и иматъ срѣбро отъ продажбата на онова, что сж изработили. То е пусто дѣленіето на народити на земледѣлци, рѣкодѣлци и търговци.

Ако земледѣліето на единъ народъ стане, то и рѣкодѣліето и търговіята ще успѣять; ако рѣкодѣліето върви напрѣдъ, то и